

ที่ บก ๕๔๐๐๑ /ว ๒๒๒

สำนักงานเทศบาลตำบลโนนสว่าง
๑๐๕ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลโนนสว่าง
อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ
๓๘๐๐๐

๑๑ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในชุมชน การใช้น้ำอย่างประหยัดในเขตพื้นที่
ตำบลโนนสว่าง

เรียน กำนันฯ/ผู้ใหญ่บ้าน ม.๑ - ม.๑๑

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.แนวทางการจัดการน้ำในชุมชนอย่างยั่งยืน จำนวน ๑ ชุด
๒.แผนพัฒนาโครงการการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในชุมชนและการใช้น้ำอย่างประหยัด
จำนวน ๑ ชุด

เทศบาลตำบลโนนสว่าง ต้องคุ้มครอง พื้นฟู และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ในเขตพื้นที่ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ การดูแลรักษาที่สาธารณะการบำรุงรักษาทางบก
ทางน้ำ ทางระบายน้ำและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมาย นั้น

เทศบาลตำบลโนนสว่าง จึงขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
การใช้น้ำอย่างประหยัดในเขตพื้นที่ตำบลโนนสว่าง รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายสำรวย ด้วงหว่า)

นายกเทศมนตรีตำบลโนนสว่าง

สำนักปลัดฯ

โทร ๐-๔๒๔๙-๑๕๐๓

โทรสาร ๐-๔๒๔๙-๑๕๐๔

" ยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน "

ข่าวประชาสัมพันธ์

แนวทางการจัดการน้ำในชุมชนอย่างยั่งยืนมี 4 ปัจจัย ได้แก่

1. การกักเก็บน้ำฝน

การใช้อ่างเก็บน้ำหรือภาชนะอื่นๆ กักเก็บน้ำฝน ทำให้มีน้ำใช้ทั้งชุมชน ซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องแปลกใหม่อะไรสำหรับคนไทย เรารู้จักการกักเก็บน้ำฝนเพื่อไว้ใช้มาตั้งแต่อดีต ที่สามารถนำมาใช้ในการทำการเกษตร หรืออื่นๆ แต่หากมีการนำมาใช้อาบ ตี๋ม หรือใช้ทำอาหาร จะต้องมีการบำบัดให้ถูกสุขลักษณะก่อนหน้าก่อน เพื่อไม่ให้มีผลต่อสุขภาพ

2. ปลุก 'พืชใช้น้ำน้อย'

หลังฤดูทำนาลด ความเสี่ยง เสริมรายได้เกษตรกร เช่น พืชตระกูลถั่ว มะละกอ พักทอง พักเขียว แก้วมังกร มะพร้าว มันสำปะหลัง เป็นต้น โดยการปลูกพืชใช้น้ำน้อยช่วยลดปริมาณการใช้น้ำได้ค่อนข้างเมื่อเทียบกับข้าว ลดความเสี่ยงจากปัญหาขาดแคลนน้ำและภัยแล้ง พร้อมลดปัญหาการแย่งชิงน้ำเพื่อการเกษตรด้วยหากปลูกพืชไร่น้ำน้อยสลับกับการปลูกข้าวจะช่วยอนุรักษ์ดิน และน้ำดีกว่าการปลูกข้าวอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังช่วยแก้ปัญหาดินเสื่อมโทรม ช่วยปรับปรุงบำรุงดิน และเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินได้ เช่น เศษซากพืชตระกูลถั่วจะช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้แก่ดิน ช่วยปรับโครงสร้างของดินและลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวได้ ขณะเดียวกันยังช่วยตัดวงจรการระบาดของโรคและแมลงศัตรูข้าว และรักษาระบบนิเวศในนาข้าวให้สมดุลด้วย

3. บริหารจัดการแหล่งน้ำในชุมชน

การจัดการน้ำตั้งแต่ต้นน้ำ เช่น การขุดลอกขยายคลองธรรมชาติเดิม เพื่อดักน้ำหลากไหลลงทางน้ำไว้ นำน้ำหลากส่งตามแนวคลอง กักเก็บไว้ตามสระน้ำแก้มลิง หรือบ่อกักเก็บน้ำเพื่อสำรองน้ำในชุมชนทำให้มีน้ำใช้ยามหน้าแล้ง และช่วงฝนทิ้งช่วง

4. ปลูกฝังการใช้น้ำอย่างคุ้มค่าแก่คนในชุมชน

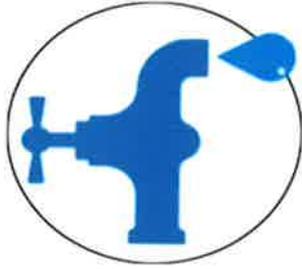
สร้างจิตสำนึกร่วมกันสู่การปฏิบัติเป็นกิจวัตร ปลูกฝังคุณค่าของน้ำตั้งแต่ระดับในโรงเรียน ไปจนถึงชุมชน ทำให้เกิดวินัยในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยให้การประหยัดน้ำในชุมชนเป็นรูปธรรม

การไม่มองข้ามปัญหา และร่วมกันแก้ไข พัฒนาจากต้นทุนที่มี จะสามารถต่อยอดพัฒนาไปยังด้านอื่น ๆ ได้ เปรียบเสมือนต้นไม้ที่แตกกิ่งก้านเพื่อเติบโต ปัญหาเรื่องน้ำ เป็นหนึ่งในปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วน ปลูกฝังคุณค่าของน้ำ เมื่อมีการจัดการน้ำที่ดี ผู้บริโภคมีจิตสำนึกร่วมรักษา ปัญหาขาดแคลนน้ำก็จะไม่เกิดขึ้น

มาตรฐานการประหยัดน้ำ

๑. ปิดน้ำทุกครั้งที่ไม่ใช้ เช่น ล้างมือ ล้างหน้า ถูสบู่และชำระล้างอื่นๆ

๒. ดูแลก๊อกน้ำและอุปกรณ์ใช้น้ำ ให้ปิดอยู่เสมอ

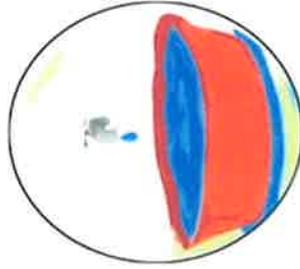
๓. เปลี่ยนก๊อกน้ำเป็นชนิด กดเปิด-ปิดอัตโนมัติ

๔. ตรวจสอบอุปกรณ์ใช้น้ำ ท่อน้ำอย่างสม่ำเสมอและแจ้งซ่อมแซมทันทีเมื่อชำรุด

๕. รวบรวมงานซ่อม ถ้วยกาแฟ แก้วน้ำ เพื่อล้างครั้งละหลายๆ

๖. ใช้ภาชนะรองน้ำแทนการเปิดน้ำ โดยตรงจากก๊อกน้ำ

๗. เลือกใช้สุขภัณฑ์ที่ช่วยประหยัดน้ำ เช่น ชักโครกที่ใช้น้ำครึ่งละ ๕-๖ ลิตร

